

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010100
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:8322010100.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného A. B. C. D., pre zločin prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. Pv 580/21/7702 zo dňa 09.02.2022, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. marca 2024 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX v E. F., D., trvale bytom D. C., B. G., B. H., E. F., D., prechodne bytom I. E. XXX/XX, J. X, A., I. F., t. č. v K. L. M. M. B.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 05.08.2021 v čase okolo 22.00 hod. došiel po vzájomnej dohode na pokyn doposiaľ nestotožnenej osoby uzbeckej národnosti žijúcej v Prahe v Českej republike, ktorá mu za prevoz osôb slúbila odmenu vo výške 400,- USD osobným motorovým vozidlom značky Volkswagen Jetta s českými evidenčnými číslami XXXXXXX do katastrálneho územia obce Kolbasov v okrese Snina, po tom čo dostal od nestotožnenej osoby súradnice miesta, kde naložil posádku štyroch osôb - migrantov, ktorí ilegálne prekročili štátnu hranicu z Ukrajiny na Slovensko a to A. L., nar. XX.XX.XXXX číslo cestovného pasu E., N., štátny príslušník Uzbeckej republiky, B. E., nar. XX.XX.XXXX, číslo cestovného pasu N., štátny príslušník Uzbeckej republiky, E. D., nar. XX.XX.XXXX, číslo cestovného dokladu N., štátny príslušník Uzbeckej republiky a E. B., nar. XX.XX.XXXX, bez cestovných dokladov, štátny príslušník Uzbeckej republiky a spoločne s týmito osobami sa vydal na cestu smerom na mesto Snina, pričom dňa 05.08.2021 v čase o 22.50 hod. bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OHK PZ Ulič na križovatke "Jalová" - "Ulič" - "Štakčín" v katastri obce Jalová (GPS N49.226667, N25.081944), okr. Snina,

teda

v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, pre osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal im v prechode cez územie Slovenskej republiky a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchal

zločin prevádzactvo podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, prihládajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na § 36 písm. j), l), Trestného zákona, podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, per analogiam, na trest odňatia slobody na 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na trest prepadnutia veci:
- mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A8 2018, IMEI: 355624096330939,
- mobilný telefón Huawei DRA-L21, IMEI: 866651040277900.

Podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, súd ukladá zhabanie veci: motorové vozidlo zn. Volkswagen Jetta, ev. č. XXXXXXX (Česká republika), identifikačné číslo vozidla (VIN): O., osvedčenie o registrácii vozidla časť I. č. D. XXXXXXX, osvedčenie o registrácii vozidla časť II. (Česká republika) č. D. XXXXXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obvineného A. B. C. D. obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozsudku. Trestná vec obžalovaného bola prerokovaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.03.2024 a bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní po predpísanom procesnom postupe v zmysle § 257 TP, prijal vyhlásenie obžalovaného A. B. C. D. o tom, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Súd tak vykonal iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o ochrannom opatrení.

Pri zisťovaní osobných pomerov obžalovaný uviedol, že sa narodil v D., v súčasnosti žije v J.. Rodičia žijú v D., otec je zdravotne postihnutý a stará sa o neho mama. Snaží sa finančne pomáhať rodine, je slobodný, deti nemá. V D. má vážnu známosť, snúbenicu. V J. vykonával činnosť vodiča taxislužby, zároveň pracoval v stavebníctve – vo firme Alif, s.r.o. a v hoteli Cosmopolitan na recepcii.

K dokazovaniu o návrhu na uloženie ochranného opatrenia – zhabanie motorového vozidla Volkswagen Jetta, obžalovaný uviedol, že sa v roku 2021 chcel presťahovať z Poľska do Prahy za bratrancom, mal záujem pracovať ako vodič prepravnej služby podľa aplikácie UBER a BOLT. Auto si požičal od spoločnosti D. G., vlastník vozidla o tom vedel.

Súd podľa § 269 TP vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov: osvedčenia o registrácii vozidla – časť II. (veľký technický preukaz), osvedčenia o registrácii vozidla – časť I. (tzv. malé osvedčenie), osobného dokladu totožnosti vlastníka motorového vozidla a plnej moci.

Z osvedčení o registrácii vozidla vyplynulo, že vlastníkom motorového vozidla Volkswagen Jetta s registračnou značkou XXXXXXX a identifikačným číslom vozidla (VIN) O. je fyzická osoba C. N., prevádzkovateľom vozidla je spoločnosť D. G., C.. Prevádzkovateľ plnou mocou splnomocnil obžalovaného na používanie motorového vozidla na dobu neurčitú.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si požičal auto od spoločnosti na uvedený účel. Vlastník a ani prevádzkovateľ o jeho ceste na Slovensko nevedeli. Po prepustení z väzby vo februári 2022 sa osobne stretol s vlastníkom vozidla, ktorému vysvetlil, čo sa stalo, že slovenské orgány zaistil auto, ktoré bude zrejme zhabané. Vlastník nežiadal náhradu škody, no obžalovaný mu zaplatil sumu okolo 100.000,- CZK ako časť škody. Bol zaregistrovaný na aplikáciách UBER a BOLT, pri prevádzkovaní prepravnej služby na týchto platformách nie je potrebné označenie taxi a ani iné technické zariadenie ako je taxameter, nakoľko aplikácia sama vyhodnocuje počet prejdených kilometrov.

Splnomocnenec zúčastnenej osoby uviedol, že bol s vlastníkom vozidla v telefonickom kontakte, spoločnosť D. G. už nesídlí na pôvodnej adrese a navrhol, aby predmetné auto bolo vrátené vlastníkovi.

Pri dokazovaní o treste súd postupom podľa § 269 Trestného poriadku prečítal správy – charakteristiky z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice zo dňa 25.03.2024 a z 30.11.2021, lustráciu v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a odpis registra trestov.

Z podaných charakteristík príslušného ústavu na výkon väzby vyplynulo, že sa počas výkonu väzby správal a správa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia plynúce z ústavného poriadku plní, režim dňa dodržiava. Formácia klienta v podmienkach zmierneného režimu výkonu väzby prebieha v požadovanom sociálnom smere. Nebola mu udelená žiadna disciplinárna odmena, ani uložený disciplinárny trest. Počas výkonu väzby nie je pracovne zaradený, sociálne kontakty udržiava telefonickými hovormi, pričom sa dodržiavajú obmedzenia v zmysle zákona o výkone väzby.

Obžalovaný nemá v odpise registra trestov žiaden záznam, rovnako v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov nemá záznam o priestupkoch na území Slovenskej republiky.

Pri úvahách o právnej kvalifikácii súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Tdo 52/2018 – V zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2019, bolo pod č. 18 zverejnené rozhodnutie – právna veta plynúca z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. decembra 2018, sp. zn. 2 Tdo 52/2018:

„Na rozdiel od konania popísaného v ustanovení § 355 ods. 1 alebo 2 Trestného zákona, ktoré je trestným činom pri jednej alebo dvoch osobách, ktoré prostredníctvom konania páchatel'a nedovolené prekračujú (majú prekročiť) štátnu hranicu Slovenskej republiky alebo nedovolené prechádzajú cez jej územie, pri troch a viacerých takých osobách sa použije aj okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby podľa odseku 3 písm. d) naposledy označeného ustanovenia v nadväznosti na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona. Tým je vyjadrená kvantifikácia závažnosti konania páchatel'a podľa počtu „prevádzaných“ osôb, bez ohľadu na okolnosť, že taká osoba nie je pri dotknutom trestnom čine poškodeným.“

Objektom trestného činu prevádzачstvo podľa § 355 Trestného zákona je záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu, a to v oboch smeroch. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorým pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na jej území, organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie. Trestne zodpovedný bude aj páchatel', ktorý uvedené konanie umožní alebo v ňom pomáha. Pritom sa nevyžaduje, aby sa páchatel'ovi preukázal úmysel takýmto činom získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá je štátnym občanom Slovenskej republiky.

Konanie obžalovaného súd posúdil ako konanie, ktorým v úmysle získať pre seba priamo finančnú výhodu, pre osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky alebo osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal im v prechode cez územie Slovenskej republiky. Čin obžalovaný spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Vyššie uvedeným konaním obžalovaný naplnil znaky zločinu prevádzачstvo podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Trestného zákona, kde je trestná sadzba odňatia slobody na sedem rokov až desať rokov.

Ide tu o tzv. kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu, v ktorej znaky základnej skutkovej podstaty a znaky podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby tvoria jeden celok. Pre dokonanie takéhoto kvalifikovaného trestného činu sa preto vyžaduje, aby boli naplnené všetky tieto znaky, teda tak znaky základnej skutkovej podstaty, ako aj znaky podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby, ktoré pristupujú ku znakom základnej skutkovej podstaty.

Výklad, v zmysle ktorého trestný čin prevádzачstva je spáchaný závažnejším spôsobom konania, ak je spáchaný na viacerých osobách, je ústavne konformný. Takýto výklad má základ v znení príslušných ustanovení Trestného zákona, je predvídateľný a v súlade s podstatou uvedeného trestného činu. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 226/2022 z 3. mája 2022)

U obžalovaného A. B. prichádza do úvahy uloženie samostatného trestu, pretože v tomto konaní ho súd odsudzuje za jeden trestný čin. Pri posudzovanom zločine prevádzачstva je trestná sadzba pri treste

odňatia slobody sedem rokov až desať rokov. Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, to je, že obžalovaný viedol pred spáchaním činu riadny život a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, to je, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolnosti súd vyhodnotil ako prevahu poľahčujúcich okolností a z toho dôvodu pristúpil k úprave a zníženiu hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na kritéria uvedené v základných zásadách ukladania trestov (§ 34 TZ) najmä v ustanovení odseku 3, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a v ustanovení odseku 4, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri právnych úvahách o treste pre obžalovaného, súd poukazuje na skutočnosť, že podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, publikovaného v zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 5/2017, pod č. 44: „Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) TZ, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 TZ, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Súd rozhodnutie o uložení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby odôvodňuje okrem iného aj tým, že obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe berúc pritom na seba riziko uloženia trestu v sadzbe sedem rokov až desať rokov odňatia slobody. Súd berúc do úvahy dobrovoľné priznanie sa obžalovaného ku skutku (uznanie viny), analogicky aplikoval ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu tak, ako by bol na to oprávnený prokurátor v prípade konania o dohode o vine a treste - súd teda využil maximálny rozsah mimoriadneho zníženia trestu až o jednu tretinu.

Z osobného kontaktu s obžalovaným súd vyhodnotil oľutovanie trestnej činnosti zo strany obžalovaného ako mimoriadne úprimné -obžalovaný uviedol, že sa mnohokrát ospravedľňuje Slovenskej republike za to, čo spôsobil a neuviedomoval si, že svojím konaním môže porušiť zákony platné v Slovenskej republike.

Konajúci súd konštatuje, že obžalovaný sa počas procesných úkonov súdu (rozhodovanie o väzbe, hlavné pojednávanie) správal slušne, ústivo a s pokorou voči orgánu súdnej moci. Žiadal, aby mu bolo odpustené to, čo vykonal a sľúbil, že sa už nikdy takéhoto skutku nedopustí. Pri prednese posledného slova uviedol, že veľmi ľutuje svoje konanie a ospravedlnil sa za porušenie zákonov Slovenskej republiky.

Súd vykonal listinné dôkazy svedčiace o dobrom správaní sa obžalovaného v ústave na výkon väzby, v neposlednom rade vzal do úvahy jeho slušné vystupovanie pred súdom, ospravedlnenie sa a s prihliadnutím na tieto, ako aj na to, že sa doposiaľ nedopustil žiadneho trestného činu ani priestupku, dospel k presvedčeniu, že by použitie upravenej trestnej sadzby podľa Trestného zákona bolo pre obžalovaného neprimerané prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný pred hlavným pojednávaním prejavil záujem konať o dohode o vine a treste, no

rešpektoval nesúhlas druhej procesnej strany, z tohto dôvodu súd pristúpil v zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam k mimoriadnemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu ustanovenej trestnej sadzby u obžalovaného a to v maximálnom rozsahu v zmysle cit. ustanovenia - o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Po zhodnotení všetkých relevantných skutočností súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na štyri roky a osem mesiacov, nakoľko podľa názoru súdu, účel trestu bude dosiahnutý trestom aj trestom mimoriadne zníženým pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pre výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil súd odsúdeného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a to podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

S prihliadnutím na charakter trestnej činnosti bol obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložený aj trest prepadnutia vecí, a to vo výroku špecifikovaných mobilných telefónov, nakoľko tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu.

K spáchaniu trestného činu bolo použité aj osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Jetta ev. č. XXXXXXXX, ktorého vlastníkom nie je obžalovaný, ale N. C., preto súd uložil i ochranné opatrenie zhabania osobného motorového vozidla a administratívnych osvedčení o registrácii vozidla, a to podľa § 83 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Takto uložené tresty súd považuje za najvhodnejšie na dosiahnutie účelu trestu, ktorými je primárne prevýchova obžalovaného a ochrana spoločnosti pred ním.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.